

Mishnah Nazir, chapter 3

משנה נזיר פרק ג

(1) One who says: I am a *nazir* [since standard *nezirut* is thirty days he] shaves [and brings his sacrifices] on the thirty-first day, but if he [went ahead and] shaved on the thirtieth day [since the observance of part of a day is considered as observing a complete day,] he fulfills his obligation. [However,] if he says: I will be a *nazir* for thirty days; [he means a complete thirty days, thus] if he shaved on the thirtieth day he has not fulfilled his obligation [and starts again].

(2) If one undertakes two [terms of] *nazirut*, he shaves for the first one on the thirty-first day and [since he also starts the second *nezirut* on that very same day, he shaves] for the second one on the sixty-first day. If he [went ahead and] shaved for the first on the thirtieth day [thus he also began the second *nezirut* on that very same day], he should shave for the second [on its thirty-first day, i.e.,] on the sixtieth day. And if he shaved the day before the sixtieth he has fulfilled his obligation. And this was the testimony of Rabbi Papais regarding one who undertook two *nezirut*, that if he shaved for the first on the thirtieth day, he shaves for the second on the sixtieth day, but if he shaved on the day before the sixtieth he has fulfilled his obligation, because the thirtieth day is included [as the first day] in the count [of the second *nezirut*].

(3) If one says: I am a *nazir*, and became defiled on the thirtieth day [though, had he shaved and brought his sacrifices he would have fulfilled his obligation, as we learned above (Mishnah 1), he is still considered to be a full-fledged *nazir* until

רבנו עובדיה מברטנורא

א מי שאמר הריני נזיר מגלח יום שלשים ואחד. דסתם נזירות שלשים יום: ואם גלח יום שלשים יצא. דמקצת היום ככולו: הריני נזיר שלשים יום אם גלח יום ל' לא יצא. דהואיל ופירש שלשים יום שלמים קאמר: ב ואם גלח יום ששים חסר א' יצא. שיום ל' של נזירות ראשונה עולה לכאן ולכאן, וכיון שיום ל' של הראשונה נמנה גם מן הנזירות השניה נמצאו שלשים יום של נזירות שניה כלים בששים חסר א': ג נטמא יום שלשים סתר את הכל. שהרי נטמא בתוך

א מי שאמר הריני נזיר, מגלח יום שלשים ואחד. ואם גלח ליום שלשים, יצא. הריני נזיר שלשים יום, אם גלח ליום שלשים לא יצא: ב מי שגזר שתי נזירות, מגלח את הראשונה יום שלשים ואחד, ואת השנייה יום שלשים ואחד. ואם גלח את הראשונה יום שלשים, מגלח את השנייה יום שלשים. ואם גלח יום ששים חסר אחד, יצא. וזו עדות העיד רבי פפיס על מי שגזר שתי נזירות, שאם גלח את הראשונה שלשים יום, מגלח את השנייה יום שלשים. ואם גלח ליום ששים חסר אחד, יצא, שיום שלשים עולה לו מן המנין: ג מי שאמר הריני נזיר, נטמא יום

he does so, and thus here] he voids the whole period [as the verse states: "The previous days shall fall away for his *nazir* status has been defiled" (Numbers 6:12). He undergoes the seven day purification process (verses

שְׁלֹשִׁים, סוֹתֵר אֶת הַכֹּל. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אֵינּוּ סוֹתֵר אֶלָּא שְׁבַעַה. הֲרִינִי נֹזֵיר שְׁלֹשִׁים יוֹם, נִטְמָא יוֹם שְׁלֹשִׁים, סוֹתֵר אֶת הַכֹּל: דְּהֲרִינִי נֹזֵיר מֵאַה יוֹם, נִטְמָא יוֹם מֵאַה, סוֹתֵר אֶת הַכֹּל. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אֵינּוּ סוֹתֵר אֶלָּא

9-11) and starts his *nezirut* again]. Rabbi Eliezer says: [Even if he did not shave before becoming defiled, since observance of part of the thirtieth day is considered as observing a whole day, this day is the day of his completion and Rabbi Elezer holds that one who becomes defiled on the completion day even before shaving does not void his *nezirut*, rather,] he voids only the seven days [required for his purification process thus he shaves and brings his *nezirut* sacrifices in a pure state, seven days later than usual]. [However,] if one says: I am a *nazir* for thirty days [meaning a complete thirty days,] and on the thirtieth day he became defiled [here everyone agrees that] he voids the entire [period]. The Sages because of their opinion stated above, however, Rabbi, Eliezer deduces a special status for the final day of his *nezirut* from a verse, regardless, if it is a standard thirty day *nezirut* or a hundred day *nezirut* he always loses thirty days, as we will see in the following Mishnah].

(4) If one says: I am a *nazir* for one hundred days and he became defiled on the hundredth day he voided the entire [period]. Rabbi Eliezer says [argues and maintains that a defilement on the final day of *nezirut* does not void the entire period, rather]: He voids only thirty days. [Rabbi Eliezer deduces this from the

רבנו עובדיה מברטנורא

ימי הנזירות. ולא אמרינן דיום ל' עולה לכאן ולכאן דמקצת היום ככולו אלא כשגלח והביא קרבנותיו בו ביום: ר"א אומר אינו סותר אלא שבעה. דסבירא ליה אמרינן מקצת היום ככולו וכאילו נטמא לאחר מלאת, וטומאה דלאחר מלאת לר"א אינה סותרת אלא שבעה: הריני נזיר שלשים יום נטמא יום ל' סתר את הכל. בין לר"א בין לרבנן. דכיון דאמר הריני נזיר שלשים יום, הכל מודים דל' יום שלמים בעינן, ולא אמרינן בהא מקצת היום ככולו. ור"א דסבירא ליה שהנטמא ביום מלאת ממש סותר שלשים בלבד ואינו סותר הכל, יליף לה מקרא דכתיב (במדבר ו) וזאת תורת הנזיר ביום מלאת, נטמא ביום מלאת תן לו תורת הנזיר, כלומר סתם נזירות שלשים יום, הכא שאמר הריני נזיר ל' יום ונטמא ביום ל' שהוא יום מלאת, לכי סתר כל השלשים, סתר את הכל. ורבנן נמי דפליגי עליה דר"א ואמרי שהנטמא ביום מלאת סותר את הכל ואפילו מנה כמה ימים, הכא כי אמר הריני נזיר ל' יום ונטמא ביום מלאת לכי נמי סתר ל' סתר את הכל, הלכך בין לר"א בין לרבנן סתר את הכל. ובכל הא דאפליגו ר"א וחכמים הלכה כחכמים: ד הריני נזיר מאה יום נטמא יום מאה סתר את הכל. רבנן לטעמייהו דאמרי נטמא יום מלאת כאילו נטמא בתוך זמנו וסותר את הכל: ר"א אומר לא

verse: "This is the law of the *nazir* on the day his nazirite vow is completed." i.e., it is possible for the **law of the nazir** on the final day of completing his term, meaning, if he becomes defiled on his final day, he keeps the **law of the nazir**, i.e., the standard

thirty days, regardless, if his *nezirut* was thirty days or a hundred days]. If he became defiled on the hundred and first day [before he shaved and brought his sacrifices, though Biblically, he is considered as having completed his *nezirut* without voiding anything, the Rabbis feared lest people confuse the hundred and first day with the hundredth day where the law is that he voids all, therefore, they instituted that, here too, there should at least be some voiding and thus] he voids thirty days. Rabbi Eliezer says: [The Rabbis did not institute any such enactment and thus] he voids only [the] seven days [required for the purification process.

The *halachah* follows the Sages].

(5) If one says: I am a *nazir* and he is in a cemetery [and thus was in a defiled state when he vowed his *nezirut*]; even if he remains there thirty days [during which time he is a *nazir* with all its restrictions, nevertheless,] they are not calculated in his count and [even were he to become defiled afterwards by a category of defilement (enumerated in 7:2) which would require shaving and sacrifices, such as touching a corpse,] he does not bring a sacrifice for defilement [since he was never in a pure state]. If he leaves [purifies himself and started his new count] and then re-enters [the cemetery and defiled himself once again by touching a grave, thereby defiling himself by a category of defilement which does not require shaving and sacrifices (see 7:3)] they [the days he had in purity before he re-entered the cemetery] are counted [but if he defiled himself by touching a corpse, he voids his count] and he must [shave and] bring a sacrifice for

רבנו עובדיה מברטנורא

סתר אלא ל'. דסבירא ליה נטמא ביום מלאת אינו סותר אלא שלשים: נטמא יום מאה ואחד. לרבנן סותר שלשים, דגורו יום מאה ואחד שהוא יום תגלחת אטו יום מאה. ומ"מ לא החמירו(ה) עליו לעשותו כיום מאה שהוא יום מלאת שהוא סותר הכל, וגזרו שיסתור סתם נזירות שהוא שלשים יום בלבד: ור"א אומר אינו סותר אלא שבעה. ואזדא לטעמיה דאפילו ביום שלשים לא גזר באומר הריני נזיר סתם: ה ואינו מביא קרבן טומאה. דכי כתיב קרבן טומאה, בנזיר טהור שנטמא הוא דכתיב. ומ"מ אם התרו בו חייב מלקות: יצא ונכנס עולין לו מן המנין. ומביא קרבן טומאה הוא

שְׁלֹשִׁים. נִטְמָא יוֹם מֵאָה וְאַחַד, סוֹתֵר שְׁלֹשִׁים יוֹם. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אֵינוֹ סוֹתֵר אֶלָּא שְׁבַעֲהָ: הַ מִּי שֶׁנִּזְרָה וְהוּא בְּבֵית הַקְּבֻרוֹת, אֶפְלוּ הִיָּה שֶׁם שְׁלֹשִׁים יוֹם, אֵין עוֹלִין לוֹ מִן הַמְּנִין וְאֵינוֹ מְבִיא קָרְבַּן טְמֵאָה. יֵצֵא וְנִכְנס, עוֹלִין לוֹ מִן הַמְּנִין וּמְבִיא קָרְבַּן טְמֵאָה. רַבִּי

defilement. Rabbi Eliezer says: Not if he re-enters [and touched the corpse] on the same day [he purified himself], for it states: “The previous **days** shall fall away [for his *nazir* status has been defiled”] (Numbers 6:12), implying that there must be a plural of **days** [that count, before anything can be voided. Thus according to Rabbi Eliezer if one became defiled on the

אֲלֵעֶזֶר אֹמֵר, לֹא בּוּ בַיּוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר ו) וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים יָפְלוּ, עַד שִׁיְהִי לוֹ יָמִים רִאשׁוֹנִים: וְ מִי שֶׁנָּזַר נִזְרוֹת הַרְבֵּה וְהַשְּׁלִים אֶת נִזְרוֹתוֹ, וְאַחַר כֵּךְ בָּא לְאַרְץ, בֵּית שְׁמַאי אֹמְרִים, נִזִּיר שְׁלֹשִׁים יוֹם, וּבֵית הַלֵּל אֹמְרִים, נִזִּיר בַּתְּחִלָּה. מַעֲשֵׂה בְהִלְגֵי הַמִּלְחָמָה, שֶׁהֵלֵךְ בְּנֶה לְמִלְחָמָה, וְאָמְרָה אִם יָבֹא בְנֵי מִן הַמִּלְחָמָה בְּשָׁלוֹם, אֵיךְ נִזְרָה שְׁבַע שָׁנִים, וְכֹא בְנֶה מִן הַמִּלְחָמָה, וְהִיתָה

first day of his *nezirut* it is not voided. The *halachah* follows Rabbi Eliezer].

(6) If one [residing outside the Land of Israel] takes upon himself a long-term *nezirut*, and completes it, and [being that one who walks upon, or touches earth from outside the Land of Israel becomes Rabbinically defiled (Shabbat 14b) he] then comes to the Land [of Israel to fulfill his *nezirut* in purity]; the School of Shammai say: [Since his defilement is only Rabbinic and the obligation to fulfill his *nezirut* in Israel is a Rabbinic decree, the Sages decreed that] he is a [standard] *nazir* for thirty days. But the School of Hillel say: His *nazir* status starts from the beginning. It once happened with Queen Helena that when her son went out for war she said: If my son returns from the war in peace I shall be a *nazirah* for seven years. When her son returned she kept her *nezirut* for seven

רבנו עובדיה מברטנורא

מתניתין מפרשא בגמרא הכי, יצא מבית הקברות והזהר שלישי ושבועי וטבל וטהר מטומאתו והתחיל למנות ימי נזירותו, אע"פ שחזר ונכנס אח"כ לבית הקברות, עולין לו מן המנין אלו הימים שמנה אחר שטהר, הואיל והפסיקה טהרה בין הימים הראשונים שזור הוא בבית הקברות ובין אלו הימים האחרונים. ואע"פ שחזר ונכנס לבית הקברות, טומאת בית הקברות אינה סותרת מנין הימים שנמנו בטהרה, שאין סותר בנזיר אלא י"ב טומאות האמורות בו. והאי דקאמר תו ומביא קרבן טומאה, ד"ק אם נטמא שוב באחת מן הטומאות שהנזיר מגלה, מביא קרבן טומאה וסותר: ר"א אומר לא **בו ביום**. כלומר אם בו ביום שטבל וטהר בו ביום נטמא באחת מן הטומאות שהנזיר מגלה, אינו סותר אותו היום, דכתיב והימים הראשונים יפלו, אין הטומאה סותרת עד שיהיו לו ב' ימים של נזירות מנויין. וה"ה בניזיר בעלמא שנטמא ביום ראשון של מנין נזירותו, שאין הטומאה סותרת אותו היום, אלא משלים עליו מנין ימי נזירותו. והלכה כרבי אליעזר: וְהַשְּׁלִים אֶת נִזְרוֹתוֹ וְאַח"כְּ בָא לְאַרְץ. שאין נזירות נוהגת אלא בארץ, משום טומאת ארץ העמים. ומי שנדר נזירות בחוצה לארץ מחייבין אותו לעלות לארץ ישראל ולהיות נוהג שם נזירותו(יב): נזיר בתחלה. צריך לנהוג בארץ ישראל כמנין הימים שנדר בניזירות, והימים שנהג בניזירות בחוצה לארץ כאילו לא נהג בהם נזירות

years. At the end of those seven years she went up to the Land [of Israel], and the School of Hillel ruled that she must be a *nazirah* for another seven years. At the end of those seven years she became defiled, and so she was a *nazirah* for a total of twenty-one years. Rabbi Yehudah said: [She became defiled the final day of the seventh year and thus] she was only a *nazirah* for fourteen years [and thirty days, in conjunction with the view of Rabbi

נזירה שבע שנים. ובסוף שבע שנים עלתה לארץ, והורוה בית הלל שתהא נזירה עוד שבע שנים אחרות. ובסוף שבע שנים נטמאת, ונמצאת נזירה עשרים ואחת שנה. אמר רבי יהודה, לא היתה נזירה אלא ארבע עשרה שנה: ז מי שהיו שתי כתי עדים מעידות אותו, אלו מעידים שנזר שתיים, ואלו מעידים שנזר חמש, בית שמאי אומרים, נחלקה העדות ואין כאן נזירות. ובית הלל אומרים, יש בכלל חמש שתיים, שיהא נזיר שתיים:

Eliezer of Mishnah 4, that the final day voids only thirty days].

(7) If there were two pairs of witnesses giving testimony; one pair testifies, that [they heard] someone vow two [terms of] *nezirut* and the other pair testified, [we saw him at the same time you saw him but] he vowed five [terms of] *nezirut* [and he denies that he vowed altogether]; the School of Shammai say: The testimony of each cancels the other resulting in no [obligation for] *nezirut* at all. But the school of Hillel say: In five [terms] there is [definitely] two [terms] thus he keeps two periods of *nezirut*.

רבנו עובדיה מברטנורא

כלל: אמר ר"י לא היתה נזירה אלא ארבע עשרה שנה. רבי יהודה סבירא ליה כר"א דאמר לעיל בפרקין הנטמא ביום מלאת אינו סותר אלא שלשים יום, ומשום הכי קאמר דהילני המלכה שנטמאה בסוף ארבע עשרה שנה שהיה ביום מלאת לא סתרה הכל ולא הוצרכה למנות עוד שבע שנים אחרות אלא ל' יום בלבד. ולפי שלא היתה שנה שלימה לא מנאה בחשבון והרי הוא כאילו אמר לא היתה נזירה אלא י"ד שנה ושלשים יום: ז אלו מעידים שנזר שתיים. שתי נזירות: ואלו מעידים שנזר חמש. באותה שעה שאתם אומרים שנזר שתיים, אנו מעידים שנזר חמש נזירות. והוא אומר שלא נזר כלל: בש"א נחלקה העדות. הואיל ומכחישות זו את זו נתבטלו דבריהם ואין כאן עדות כלל: וב"ה אומר יש בכלל חמש שתיים. ויהא נזיר שתיים: